

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Чепеларе, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧЕПЕЛАРЕ в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Славка Б. Гемишева

при участието на секретаря Нина С. Горяловакато разглежда докладваното от Славка Б. Гемишева Административно наказателно дело № 20235450200121 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е във връзка с подадена жалба от Ю. А. А. от гр.В. против Наказателно постановление №23-0373-000043/21.02.2023 г., издадено от ВПД Началник на РУ – Чепеларе, с което за нарушение на чл.174, ал.3 от Закона за движение по пътищата, на жалбоподателя му е наложена глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. В жалбата се излагат твърдения, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалните и процесуални норми, с оглед на което се иска да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Р. П., която поддържа жалбата и моли наказателното постановление да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно. Излага доводи за допуснати съществени нарушения при съставяне на АУАН и НП, свързани с липсата на точно определяне на мястото на нарушението и неправилно установяване самоличността на нарушителя. Навежда възражение, че актосъставителят не е установил лично нарушението, което е достатъчно основание за опорочаване на съставения от него АУАН. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна Началника на РУ - Чепеларе – редовно призована, не изпраща представител. С придружително към административната преписка писмо излага писмено становище за законосъобразност на издаденото НП и за потвърждаване на същото. Направено е и възражение за намаляване разноските на другата страна за адвокатско възнаграждение до размера на минималното възнаграждение по Наредба № 1 от 2004 г. на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатски възнаграждения.

Съдът след като съобрази събраните по делото гласни и писмени доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установена следната фактическа обстановка:

На 12.02.2023 г. св. Г. Щ. и В. С. – полицейски служители в РУ - Чепеларе били назначени в дежурен наряд по контрол на обществения ред и на пътното движение на територията на О. Ч.. Около 10,50 часа полицейските служители Щ. и С. се намирали в к.к. П., до КПП – П., където забелязали движещият се по пътя в посока от центъра на курорта към гр.С. лек автомобил марка и модел „БМВ Х5“ с рег. №***. Полицаяте спрели посочения автомобил за да извършат проверка, в хода на която водачът на автомобила не представил никакви

документи за самоличност, като обяснил, че свидетелството му за управление на МПС било отнето. За установяване на неговата самоличност полицейските служители извършили проверка в автоматизираната информационна система на МВР чрез използваната от тях работна станция за отдалечен достъп /РСОД/ - таблет, като направили справка по ЕГН на лицето, което лично водача продиктувал на полицейските служители. От справката било видно всички данни за водача, включително в системата имало и негова снимка, при което установили, че водач е жалбоподателя Ю.А.А.. Негови спътници в автомобила била съпругата му и детето им. При проверката било установено, че жалбоподателя е лишен от право да управлява МПС по административен ред, за което св.Щ. му съставил АУАН за нарушение по чл.150а ЗДвП. С оглед констатираното нарушение св.Щ. изпробвал водача А. за употреба на алкохол с техническо средство, като пробата била отрицателна. Св. Щ. му обяснил, че ще следва да бъде изпробван и за употреба на наркотични вещества, но водача А. отказал да бъде тестван, като причина за това посочил, че предната вечер бил употребил такива вещества. Въпреки това, полицейските служители докладвали за случая в ОДЧ при РУ – Ч. и поискали съдействие за извършване на проверка за употреба на наркотични вещества от колегите си в РУ – Ч.. Няколко минути след това, около 11,15 часа на място пристигнал св.Р. С. - *** в РУ – Ч., заедно с колегите от наряда – П. и К.. Св. С. поканил Ю.А. да бъде тестван за употреба на наркотични вещества с техническо средство „Дръгтест 5000“ с фабр. номер ARLK – 0026, калибриран до м.06.2023 год., но той категорично отказал. Във връзка с направеният отказ да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества, което съставлява нарушение по чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП, св. Р. С. съставил на Ю. А. А. АУАН бл.№748740 от 12.02.2023 год., като му издал и талон за изследване № 076289. Жалбоподателят А. подписал връчения му АУАН като посочил, че няма възражения по него. Жалбоподателят подписал и издаденият талон за изследване, в който било отбелязано, че желае да бъде изследван чрез медицинско и химическо изследване, но в указаното за това време, Ю. А. не се явил в медицинското заведение за предоставяне на кръвна проба за изследване, за което св.С. съставил докладна записка с рег.№373р-1811/13.02.2023 год.

За така извършеното нарушение било издадено и обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателят била наложена глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 173, ал.3 от ЗДвП и са му били отнети 12 контролни точки на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012 год. на МВР.

Изложената фактическа обстановка безспорно е установена от събраните по делото гласни доказателствени средства - показанията на свидетелите Р. С. и Г. Щ., както и от приобщените писмени доказателства, които съдът възприема и кредитира като логични, обективни, непротиворечиви и кореспондиращи помежду си.

Разпитан в съдебно заседание свидетелят Р. С. потвърждава авторството на АУАН и поддържа констатациите в него. Споделя още, че след като бил повикан по сигнал от служителите Щ. и С., лично поканил водача да бъде тестван за употреба на наркотични вещества с техническо средство, но отказът му бил категоричен. Св. С. му обяснил какви са последиците при отказ да бъде тестван, но той казал, че е запознат, тъй като СУМПС му било отнето именно заради управление на МПС след употреба на наркотични вещества. След съставяне на акта, св.С. го връчил на водача А., който лично го подписал. Съставил и талон за изследване, който бил връчен на А.. След изтичане на времето, извършил проверка в спешния център и съставил докладна записка.

Показанията на актосъставителя се подкрепят и от тези на св.Г. Щ.. Отказът на жалбоподателят да бъде тестван за наркотични вещества бил възприет от него лично, като А. не само отказал още когато бил уведомен, че ще му бъде извършена проверка за наркотични вещества, но и след като св.С. го поканил, също отказал да бъде изпробван за наркотични вещества.

Показанията на свидетелите Щ. и С. съдът намира за обективни, логични, непротиворечиви и последователни. Информацията дадена от всеки един от тях по основния въпрос, предмет на установяване и проверка, а именно отказът на нарушителят да бъде тестван за употреба на наркотични вещества е абсолютно идентична. И двамата са категорични, че той е изразил недвусмислен отказ да бъде тестван, което е било ясно и видимо за околните. Независимо един от друг дават припокриваща се информация за едни и същи събития, възприети от различна гледна точка, и характеризиращи различни детайли около установената фактическа обстановка. Показанията им са в пълно съответствие с приетите по делото писмени доказателства, поради което съдът им дава вяра. Същите съответстват на талона за изследване и не опровергават фактическите констатации в АУАН.

При така установените фактически положения, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок и изхожда от лице, което притежава активна процесуална легитимация. Същата е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Настоящият съдебен състав осъществи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. При извършената такава, съдът констатира, че административно наказателното производство е започнало със съставянето на АУАН, съставен от компетентен орган, надлежно предявен и връчен на санкционираното лице. В АУАН и в НП са отразени датата и мястото на извършване на нарушението. Наказателното постановление също е съставено от компетентен орган. В АУАН и НП нарушението е описано точно и ясно, като са изложени всички обстоятелства - елементите от фактическия състав на същото, съгласно възприетата правна квалификация.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2 000 лева.

Съгласно § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата.

За да бъде законосъобразно ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателят и да му бъдат наложени предвидените в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП наказания, следва да бъде установен отказ на водача на МПС да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол/наркотични вещества или неизпълнение на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол/наркотични вещества в кръвта му. Разпоредбата съдържа два алтернативни способа и отказът на който и да е било от тях, при липсата на отчетен резултат, изпълва състава на едно нарушение. Независимо обаче чрез кое от предвидените в закона изпълнителни деяния - отказ от изпробване с техническо средство или неизпълнение на предписание за медицинско изследване, се осъществява едно и също нарушение - това по чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

В конкретния случай, безспорно е установено авторството на деянието. Обстоятелството, че жалбоподателят Ю. А. е управлявал процесното МПС, както и фактът, че същият е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо

средство "Дръгтест 5000" с № ARLK – 0026, което категорично заявил на полицейските служители, се установява от показанията на свидетелите Щ. и С. като и двамата свидетели са очевидци на деянието, доколкото същите обективно са възприели поведението на жалбоподателят А.. И двамата свидетели са категорични в показанията си относно правнорелевантните факти по случая, като същите са действали в рамките на служебните си правомощия. Свидетелите Щ. и С. са категорични, че жалбоподателят А. е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози. В тази насока не се събраха каквито и да било доказателства, които да разколебават показанията на полицейските служители.

Ето защо настоящият съдебен състав приема, че е налице установеност и доказаност, че на въпросната дата и място жалбоподателят Ю. А. е спрял за проверка от униформени полицейски служители, които са поискали да го тестват с техническо средство за употреба на наркотични вещества или техни аналози. Последвал е отказ от страна на жалбоподателя изразен устно и недвусмислено пред полицейските служители, който отказ е удостоверен както в съставения АУАН, така и в атакуваното наказателното постановление. С това си действие - отказ пред полицейските служители, извършващи проверка, да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози, а в посоченото време в издаденият му талон за изследване, не се явил да даде кръвна проба, жалбоподателят е осъществил състава на административното нарушение по чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че са без значение причините, поради които водачът отказва да му бъде извършена проверка – същите могат да са от най-различно естество, но разпоредбата на чл. 174, ал.3 ЗДвП не предвижда изключения или зависимости от различни обстоятелства. Релевантен е фактът на отказ да бъде тестван водача за употреба на наркотични вещества или техни аналози, независимо от неговото становище както и независимо от други обстоятелства. За съставомерността на санкционираното деяние е достатъчно водач на моторно превозно средство да обективира отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, какъвто безспорно е обективиран в съдържанието на АУАН и НП и се установява по безспорен начин от доказателствата по делото.

Направеното в тази връзка възражение, а именно, че актосъставителят не е установил лично нарушението, поради което съставяйки АУАН е допуснал съществено процесуално нарушение, е неоснователно. Св.С. не е установил лично управлението на автомобила от водача А., но това е установено по категоричен начин от полицейските служители св.Щ. и колегата му С.. Св.С. обаче, лично е установил неговият отказ да бъде тестван за употреба на наркотични вещества, за което е съставил АУАН и в който изрично е записано, че св.Г. Щ. и В.С. са очевидци и присъствали при установяване на нарушението.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че правото му на защита било нарушено, тъй като в АУАН и НП не било посочено точно мястото на нарушението. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че нарушението е извършено в к.к.П., до намиращото се там КПП като е посочена и посоката на движение на управляваният от жалбоподателя автомобил, с което следва да се приеме, че достатъчно ясно и недвусмислено е описано мястото на извършване на нарушението, респ. не посочването име на улица, номер или при кой километър, не съставлява съществено нарушение обосноваващо отмяна на издаденото наказателно постановление. На съда е служебно известно, че пътя в курорта П. е част от общинската пътна мрежа и че там няма имена на улици. Единствения начин да се индивидуализира някакво място е чрез посочване на находящите се там сгради, какъвто е настоящия случай или да се посочи кадастралния номер на имота, когато се касае за поземлени имоти.

Неоснователно се явява и направеното възражение относно начина на установяване самоличността на нарушителя. Доколкото в случая, жалбоподателят не е притежавал СУМПС и не е представил лична карта, за установяване на неговата самоличност

полицейските служители са извършили справка в автоматизираната информационна система на МВР. Самият жалбоподател посочил ЕГН, въз основа на което била извършена справката и едва след като се уверили в неговата самоличност, пристъпили към извършване на проверката. За органите на МВР няма ограничения относно начините, по които да установят самоличността на лицата, още повече когато разполагат с техни лични данни като ЕГН могат да извършат необходимите справки. Съдът намира, че в хода на проверката безспорно е установена самоличността на водача като полицейските служители се убедили в това и чрез снимката на лицето, с която автоматизираната система разполага.

По изложените съображения, съдът намира, че атакуваното Наказателно постановление № 23-0373-000043/21.02.2023 г. на ВПД Началник РУ – Чепеларе, следва да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно.

При този изход на спора, разноски се дължат в полза на ответника по жалбата – ОДМВР – Смолян, които на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН съдът намира, че следва да бъдат определени в размер на 100 лева.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0373-000043/21.02.2023 г. на ВПД Началник РУ – Чепеларе, с което на Ю. А. А., с ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. "****" №*, ет.*, ап.**, за нарушение на разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП и на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП и чл. 53 ЗАНН, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2 000 лева и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 24 месеца.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН Ю. А. А., с ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. "****" №*, ет.*, ап.**, да заплати на ОДМВР – гр.Смолян сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – гр. Смолян по реда на Административно-процесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Чепеларе: _____